

[Lenger]

ger til grund, når vi i hvert fald ikke ret langt med cancerforskningen.

Jeg bed også mærke i, at ministeren nu havde ændret sit udtryk om den hidtidige forskning fra, at den ikke var cancerrelevant, til, at den ikke var cancerrelevant nok, og det er selvfølgelig et fremskridt, men derimod besvarede ministeren faktisk ikke det spørgsmål, som jeg nu så skal tillade mig at stille for femte gang: hvad er meningen med den plan, som rigshospitalet lægger frem i sit brev af 25. september 1985, og hvori man siger, at antallet af medarbejdere på laboratoriet på lidt længere sigt skal op på bl.a. 15 forskere? Det synes jeg er interessant, for det er jo direkte i strid med det, som indenrigsministeren havde som den helt centrale pointe i sit første indlæg, nemlig at forskningen skulle ud på afdelingerne.

Til slut vil jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke har sagt om ministeren og rigshospitalets ledelse, at man ikke værdsatte forskningen på Finsenlaboratoriet. Jeg har sagt, at man ikke værdsætter den hidtidige forskning, og jeg synes, jeg har belæg for at sige, at man ikke værdsætter den hidtidige forskning, for hvis man gjorde det, så ville man vel ikke afskaffe den.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg tror næppe, der i dette folketing findes nogen sag, der er så veloplyst som denne. Alligevel skal jeg her give tilsagn om, at hr. Lenger kan få en ny redegørelse for, hvordan man har tænkt sig at tilrettelægge cancerforskningen på rigshospitalet i fremtiden. Det mener jeg jeg adskillige gange har givet kommunaludvalget, og det mener jeg danner et seriøst og ordentligt grundlag for de beslutninger, som er truffet her i folketinget.

Men herudover vil jeg gerne fastslå, at det, dette drejer sig om, må være at højne cancerforskningen, at sætte streg under vigtigheden af cancerforskningen, og så må det vel være rigtigt, at der ansættes forskere, som specielt retter deres forskning mod cancer, for ellers forstår jeg ikke et ord af noget af det, og det er præcis det, der sker.

Hr. Lenger relaterer sig til en udtalelse fra en læge i et andet land. Må jeg på ganske almindeligt dansk have lov til at sige, at jeg synes, det er overordentlig vigtigt, når vi i det danske folketing træffer beslutninger, der

vedrører cancerforskningen i Danmark på rigshospitalet og på Finsenlaboratoriet, at vi så hører på, hvad vores rigshospital og vores Finsenlaboratoriums ansvarlige overlæge mener om, hvad de finder er forsvarlig cancerforskning, når det drejer sig om deres patienter.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg er glad for ministerens tilsagn om, at vi får en ny redegørelse, og det vil jeg da meget gerne have, men der er jo fortsat meget materiale, som vi allerede har fået i forvejen, og jeg beder såmænd ikke om nogen ny redegørelse. Jeg stiller bare et helt uskyldigt spørgsmål angående noget af det materiale, vi har i forvejen. Af det materiale fremgår det altså, at man først har skåret ned på forskerstaben på Finsenlaboratoriet – ganske vist camoufleret det ved at medregne nogle fondsfinansierede medarbejdere tilknyttet den nu permanent ansatte overlæge, men lad det nu ligge – først har man altså skåret ned, fordi der ikke var brug for så mange og man ville have forskningen ud på afdelingerne, og nu står vi altså her med et papir fra rigshospitalet, hvori der står, at man på et eller andet tidspunkt vil op igen. Så det er såmænd bare et helt uskyldigt spørgsmål vedrørende det materiale, vi allerede har fået. At ministeren lover os yderligere materiale, synes jeg kun er godt, men jeg er såmænd tilfreds, hvis jeg bare kan få svar på det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Ja, det er jeg faktisk også. Det er jo et yndet trick f.eks. af ministre at dygne udvalg til med materiale i håbet om, at de enkelte udvalgsmedlemmer så ikke når at få det læst.

Det, der overrasker, er at høre ministerens argumentation, hvoraf det fremgår, at cancerforskningen skal ud på de enkelte afdelinger og være mere patientrelateret, og at det faktisk er et hovedelement i indenrigsministerens begrundelse, når man samtidig kan stå med en skrivelse fra rigshospitalet til indenrigsministeriet, hvoraf det fremgår, at normeringen på Finsenlaboratoriet skal op igen. Hvad er meningen? Nu har vi stillet det spørgsmål 10–12 gange, og vi har stadig væk